

[Elsebeth Kock-Petersen.]

i denne problematik og interesseret i at fremme mulighederne for deltidsbeskæftigelse.

Niun-Hansen (KF):

Til hr. Jørgen Jensen skal jeg blot sige, at han vist ganske korrekt havde forstået, hvad det var, jeg sagde vedrørende overenskomstforhandlingerne.

Til ordføreren for forslagsstillerne vil jeg gerne sige, at jeg fik en fornemmelse af, at det, man ønskede, først og fremmest var en debat – og den har man så også fået – og tilkendegivelser, som det kunne være rigtigt at fremkomme med, og så kan man fortsætte arbejdet i arbejdsmarkedsudvalget med henblik på det, vi ønsker at opnå. Den del af det er altså i orden.

Vedrørende de privat ansatte synes jeg ikke at fru Elsebeth Kock-Petersen svarede lige så klart på mit spørgsmål. Der står ganske rigtigt, at man opfordrer regeringen til at optage forhandling med arbejdsmarkedets parter med henblik på osv. Det, jeg gerne ville vide, er, om disse forhandlinger skal optages nu. Ønsker venstre, at man gennemfører dette forslag til beslutning og optager forhandlinger? Jeg synes måske nok, at der er grund til at være opmærksom på det. Vi ønsker jo her i folketinget, at arbejdsmarkedets parter skal være fair over for os, men det omvendte skal jo også være tilfældet, og ved den folketingsbeslutning, der blev vedtaget i august, lagde man en ramme for arbejdsmarkedets parter og sagde, at de måtte forhandle inden for denne. Så må arbejdsmarkedets parter kunne forvente, at man ikke kommer med andre krav til dem, men det gør man jo, hvis man vedtager dette; så inddrager man også andre spørgsmål.

Jeg synes nok, at deltidsarbejde er vigtigt. Men for det første kan man sige: lad os nu gøre det ordentligt for det offentlige, før vi begynder at forlange noget af andre. Man kan også, synes jeg, sige, at selv om det er vigtigt, så er det dog vigtigere ikke at få noget ind, der kan hindre en gennemførelse af det, der blev vedtaget i august måned. Jeg er selvfølgelig helt klar over, at venstre ikke stemte for folketingsbeslutningen dengang, men det skyldes jo ikke, at venstre har noget imod indkomstrammen, sådan har jeg forstået det hidtil.

Jeg har bare villet nævne dette: vil det ikke være betænkeligt, hvis vi på dette tidspunkt inddrager andre spørgsmål, inden man skal

have de forhandlinger færdige til februar måned?

Inge Fischer Møller (S):

Der var nogle ting i det, fru Elsebeth Kock-Petersen sagde, der kalder mig herop.

Det første er bemærkningerne, hvor fru Elsebeth Kock-Petersen refererede mig for at have sagt, at det specielt ville ramme kvinderne. Det sagde jeg ikke; jeg spurgte kun, og jeg sagde også, at det sikkert ville være et område, der også havde interesse for mænd.

Det næste vedrører de bemærkninger, der kom om en mentalitetsændring. Der er ingen tvivl om, at det skal ske mange steder og måske også i venstres egen folketingsgruppe. Jeg erindrer nemlig, at da vi sidste gang behandlede spørgsmålet om arbejdsløshedsforsikring for de deltidsansatte, så stemte socialdemokratiet for den ændring, der gik på, at man som deltidsansat kunne få understøttelse ved en nedsættelse af arbejdstiden til 15 timer mod tidligere 20.

Det sidste, som jeg måske lige skal bringe i erindring – jeg behøver ikke få svar nu, det er noget, vi kan benytte os af under udvalgsarbejdet – det er, at så vidt jeg erindrer, var det også venstre regeringen, der iværksatte ansættelsesstoppet inden for den offentlige sektor.

Bertel Haarder (V):

Blot et par spørgsmål og et par oplysninger.

Fru Inge Fischer Møller udtalte, at dette med deltidsarbejde var en måde at fordele elendigheden på, men samtidig går hun selv ind for en obligatorisk nedsættelse af arbejdstiden for alle. Det må dog vist være ulogisk.

Til Berlingske Tidende i går udtalte hun, at hun ikke mente, der var det store ønske om deltidsarbejde i befolkningen. Jeg kan oplyse, at socialforskningsinstituttet har spurgt 1.759 kvinder, hvad de ønskede. De 60 pct. ønskede deltidsarbejde for enten faderen eller moderen, og der var kun 1,7 pct., som fandt det ønskværdigt for deres egen situation, at begge forældre har heldagsudarbejde, mens de har små børn. Det er jo 20–25 pct. af forældrene, der faktisk lever denne tilværelse, hvor både far og mor har heldagsudarbejde, mens de har små børn, på trods af at altså kun 1,7 pct. ifølgende rundspørget ønsker det.

Så bliver det sagt fra fru Lone Dybkjærs side, at forslaget er overflødigt. Jeg synes ikke, det er overflødigt, når man rundt omkring i